

ховица и въ Бѣла-Черкова, е былъ дошълъ дяду Никола отъ Хайнитѣ, заедно съ другаря си Стояна Груйча въ Лясковица при М. Станчевъ, и отъ тамъ Стоянъ Груйчъ е былъ испратенъ да изяви на момчетата по селата, които сж были готвяли да излязатъ на 26 Априлія, че по-напредъ трѣба да се захванатъ проходите въ Балкана, които се намиратъ при Елена (Твхрдица) Хайнитѣ и Габраво (Шипка). Като излѣзълъ слѣдователно Стоянъ Груйчъ отъ Лясковица, на 21 Априлія 1876 год., и потѣглилъ кѣмъ селата кждѣ Елена, отишълъ и въ Плаково; дѣто го улавятъ на 22 Априлія, по предателство, турски заптіи и докарватъ го тукъ въ Тхрново, дѣто изложенъ на мъки и строги испити, той е исповѣдалъ че Маринъ Станчевъ и дяду Никола отъ Хайнитѣ сж главатаритѣ; но които предизвѣстени, побѣгнали отъ Лясковица и отишли въ Капиново, а отъ тамъ въ Арбанаси. Слѣдъ тѣ предварителни разясненія, които служатъ като допълненіе на тогавашнитѣ исторически събитія, да се завърнимъ кѣмъ проектираното възстаніе въ Бѣла-Черкова. Най напредъ положили клѣтвж съучастницитѣ отъ Бѣла-Черкова, послѣ Михалци, Мусина, Дичинъ и Вишовъ-градъ; и се извѣстило: „всички да се събержтъ въ село Мусина, и отъ тамъ всички заедно да тржгнатъ за въ Балкана.“ Всичко това се извършило на 28 Априлія 1876 год.; и дѣйствително въ него сжція день вѣчерята, тѣ сж събрали въ Мусина, и тамъ дружината имъ сжetoяла само отъ 280 души; отъ Бѣла-Черкова излѣзли само 103 момчета. Вечерята въ 2 часа по турски (приблизително 8 1/2 по Европейски), тѣ и тржгнали отъ Мусина. Като излѣзли отъ тамъ тѣ потѣглили за въ Балкана съ цѣль: да се присѣдинятъ съ Дюзъ-Табановата чета. Презъ нея ноцъ впрочемъ, между 27 и 29 Априлія, вляло дждъ, раскаляло се и спорядъ това се и причинявали голѣми спжнки и затрудненія на възстанницитѣ. Слѣдъ като вжрвѣли цѣла ноцъ, дошли на 29 Априлія сутринта при разсжманье до селето Балванъ, населено само отъ Турци, и до три часа далечъ отъ Тхрново кѣмъ западъ. Тѣ минжли по край Балванъ. безъ да ги видятъ Турцитѣ, но